

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124013316
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124013316.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 18.12.2024, č. k. 35PP/75/2024-42, na neverejnom zasadnutí konanom 29.05.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 18.12.2024, č. k. 35PP/75/2024-42, podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/11/2018, zo dňa 22.06.2022.

2. Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok potrebných na podmienočné prepustenie.

3. Záver o nesplnení prvej materiálnej podmienky okresný súd odôvodnil s poukazom na správanie odsúdeného vo výkone trestu, keďže u odsúdeného polepšenie nenastalo. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že jeho správanie nie je počas doterajšieho výkonu trestu trvale na požadovanej úrovni, ale za celý doterajší pobyt vo výkone trestu si vytvoril podmienky na získanie len troch disciplinárnych odmien, čo je veľmi málo, za tak dlhú dobu doterajšieho výkonu trestu. Okresný súd uviedol, že odsúdený bol 2 krát disciplinárne potrestaný, z toho v jednom prípade za závažné disciplinárne previnenie - prechovávanie nepovolených vecí. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu a prevažne len dodržiava podmienky výkonu trestu, čo je ale jeho elementárna povinnosť. Z hodnotenia síce vyplýva, že deklaruje čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, túto dokonca bagatelizuje a zľahčuje. Záver hodnotenia odsúdeného nevyznieva pozitívne ani vo vzťahu k jeho správaniu sa počas výkonu trestu. Boli zaznamenané viaceré nedostatky v jeho správaní a to aj závažného charakteru. Príkladom je možné poukázať na konanie kedy vykrikoval z okna na iného odsúdeného, rušil priebeh osobných prehliadok. Riadne nedodržiava ústavný poriadok a príkazy a pokyny príslušníkov. Všetky uvedené negatívne poznatky o správaní odsúdeného nesvedčia o polepšení sa ale skôr o tom, že jeho správanie je prispôsobením sa režimu v ústave a nevybočuje z rámca správania ostatných odsúdených. Odsúdený doposiaľ nepreukázal riadnu snahu po náprave, teda počas výkonu trestu neurobil nič, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody okresný súd konštatoval, že táto zákonná materiálna podmienka nie je u odsúdeného splnená.

4. Záver o nesplnení druhej materiálnej podmienky okresný súd odôvodnil s poukazom na skutočnosť, že táto taktiež nie je splnená, nakoľko podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Záver, že práve aktuálny výkon trestu by mal na neho dostatočný výchovný vplyv a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu doposiaľ nepreukázal, a to najmä s prihliadnutím na predchádzajúci spôsob života. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom pre prečin krádeže v trvaní 1,5 roka. V minulosti bol potrestaný podmiennečne odloženým trestom odňatia slobody, ale aj nepodmiennečnými trestami za opakovanú recidívu tým, že maril výkon úradného rozhodnutia, ale aj za majetkovú trestnú činnosť. V neposlednom rade okresný súd poukázal aj na to, že odsúdený bol v minulosti už raz podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, napriek tomu sa trestnej činnosti ďalej dopúšťal, a to opakovane. Skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, najmä opakované páchanie ďalšej trestnej činnosti napriek skôr uloženému podmiennečnému ako aj nepodmiennečnému trestu odňatia slobody, gradácia závažnosti trestnej činnosti (prečiny, zločiny), svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného. Je potrebné zdôrazniť, že ani proces resocializácie odsúdeného ešte nenaplnil účel v celom svojom rozsahu, keďže program zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne, ale naďalej je v individuálnej práci vedený k prevzatíu zodpovednosti za svoje konanie a k kritickému postoj k trestnej činnosti. Správanie odsúdeného v minulosti a jeho terajší postoj k trestnej činnosti neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho možnej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Pritom jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy (podľa hodnotenia ústavu), pričom ani riaditeľ neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

5. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený podal sťažnosť.

6. Zhlásenú sťažnosť po doručení písomného vyhotovenia predmetného uznesenia odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Laury Michalíčkovej (ďalej len obhajkyňa), ktorá uviedla, že odsúdený sa nemôže stotožniť s názorom okresného súdu v tom, že zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie bolo z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok. Odsúdený poukázal, že bol trikrát disciplinárne odmenený a to za dlhodobé pozitívne výsledky pri plnení pracovných úloh. Do práce vo výkone trestu bol zaradený na vlastnú žiadosť a disciplinárne potrestaný bol dvakrát, z toho má jeden disciplinárny trest zahladený. Vo vzťahu k disciplinárnemu trestu uviedol, že bol mu udelený za prechovávanie nepovolenej veci a to mobilného telefónu, ktorý si zapožičal od spoluväzňa a to z rodinných dôvodov. Odsúdený uviedol, že jeho manželka podala návrh na rozvod, pretože sama nezvláda starostlivosť o deti a chcel sa s manželkou porozprávať a mal snahu riešiť rodinné veci. Odsúdený uviedol, že je odhodlaný sa o jeho manželku a deti postarať, a preto by chcel byť podmiennečne prepustený, aby mu manželka dala poslednú šancu. K druhej materiálnej podmienke uviedol, že by to bola jeho posledná šanca ako zachrániť rodinu a tým je podľa neho naplnený predpoklad, že bude viesť riadny život. Odsúdený uviedol, že okresný súd nemal automaticky predpokladať, že bude pokračovať v trestnej činnosti len z dôvodu jeho protiprávneho konania v minulosti. Odsúdený uviedol, že pred výkonom trestu si nedokázal nájsť prácu a dostal sa do zlej finančnej a sociálnej situácie. Dlhodobé odlúčenie od jeho rodiny prispelo k uvedomeniu si chýb, ktoré chce napraviť pri svojej rodine. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a vo veci sám rozhodol a to tak, že vyhovie návrhu na podmiennečné prepustenie a prepustí ho z výkonu trestu odňatia slobody, prípadne zruší napadnuté uznesenie a uloží okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

7. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 13.03.2025.

8. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

9. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku

napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

10. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom ani žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa nielen k príprave, ale aj k priebehu verejného zasadnutia a k dokazovaniu. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

11. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienkové prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov. Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z uložených trestov dňa 14.02.2023.

12. Splnenie formálnej podmienky však nestačí. Na podmienkové prepustenie osoby z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené aj dve materiálne podmienky a síce, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a tou druhou je, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

13. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

14. Podmienkové prepustenie je mimoriadny zákonný inštitút, pričom mimoriadnosť spočíva v tom, že súd má možnosť, avšak nie povinnosť odsúdeného podmienkovo prepustiť, čo však neznamená, že súd nemá povinnosť odsúdeného podmienkovo prepustiť, pokiaľ odsúdený splnil všetky zákonné podmienky. Mimoriadnosť teda nespočíva v tom, že by súd mal možnosť zamietnuť žiadosť odsúdeného o podmienkové prepustenie, pokiaľ odsúdený naplnil zákonné kritériá. Mimoriadnym je inštitút podmienkového prepustenia iba v tom, že síce odsúdenému bolo skôr uložené vykonať určitý trest, avšak benevolenciou štátu ho za určitých podmienok nemusí vykonať celý.

15. Podľa odbornej literatúry je účel inštitútu podmienkového prepustenia vymedzený nasledovne:

„Zmyslom podmienkového prepustenia je umožniť opustiť brány väznice osobám, ktoré počas svojho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody dokázali analyzovať svoje protiprávne konanie, sebakriticky sa k nemu postaviť, vyvolať z neho poučenie a svojim aktívnym a kladným prístupom vo výkone trestu odňatia slobody preukázať polepšenie.“ (VICHREK, R. Současné trendy vývoje podmíněného propuštění. Trestněprávní revue. 2018, 1, str. 6 nasl.) Podmienkové prepustenie teda „funguje ako motivačný prvok u odsúdeného páchatela, aby sa aktívne zapojil v rámci výkonu trestu do programov zaobchádzania, ktoré by mali mať nielen preventívny účinok z hľadiska recidívy, ale tiež integrujúce a restoratívne účinky“. (HULMÁKOVÁ, J. Podmíněné propuštění z pohledu aplikační praxe a vybraných evropských právních úprav. Trestněprávní revue, 2017, 2, str. 27 a nasl.) Nad rámec toho „možnosť podmienkového prepustenia ovplyvňuje pozitívne väzenskú atmosféru, dáva väzňom perspektívu prepustenia a tým ich stimuluje k pozitívnym aktivitám a do určitej miery aj paralyzuje niektoré negatívne účinky pobytu vo väzení.“ (ŠÁMAL, P. a VÁLKOVÁ, H. K podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, Trestněprávní revue, 2012, 11-12, str. 249 a nasl.) „Cieľom je teda skutočná, nielen formálna zmena odsúdeného, formálne faktory tak majú hrať minimálnu rolu, je totiž nevyhnutné rozlišovať medzi obyčajnou vonkajšou adaptáciou odsúdeného na podmienky výkonu trestu a jeho skutočnou vnútornou premenou, ktorá je podstatná pri rozhodnutí o podmienkovom prepustení.“ (NOVOTNÝ, O. O trestu a vězeňství. Praha. Academia, 1969, str. 206, nálež sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017, bod 32).

16. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženého vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmienkovom prepustení. Porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepšil. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmienkovom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa počtu disciplinárnych odmien. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že správanie odsúdeného nie je počas doterajšieho výkonu trestu trvale na požadovanej úrovni, ale za celý doterajší pobyt vo výkone trestu si vytvoril podmienky na získanie len troch disciplinárnych odmien, čo je veľmi málo, za tak dlhú dobu doterajšieho výkonu trestu. Na druhej strane bol 2 krát disciplinárne potrestaný, z toho v jednom prípade za závažné disciplinárne previnenie - prechovávanie nepovolených vecí. Okresný súd správne uviedol, že z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po

akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu a prevažne len dodržiava podmienky výkonu trestu, čo je ale jeho elementárna povinnosť. Z hodnotenia síce vyplýva, že deklaruje čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, túto dokonca bagatelizuje a zľahčuje. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu.

17. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS tiež vyplynulo, že odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania, resocializačná prognóza je nepriaznivá a riziko recidívy je vysoké, riaditeľ neodporučil podmienené prepustenie u odsúdeného.

18. Z uvedených skutočností potom krajský súd uzatvára, že u odsúdeného nevzhladol skutočné polepšenie ako výraz prerodu osobnosti s kritickým náhľadom na spáchanú trestnú činnosť, aktívne podnikajúce kroky k tomu, aby počas výkonu trestu eliminoval všetky príčiny páchania trestnej činnosti a v budúcnosti sa jej viac nedopúšťal.

19. Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987) Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienené odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976)

20. Súdy pri rozhodovaní o podmienenom prepustení primárne skúmajú, či odsúdený bude mať zabezpečené zamestnanie, či iný zdroj príjmov, či bude mať zabezpečené bývanie, či udržiaval kontakt s rodinou alebo inými blízkymi a aká je jeho širšia trestná minulosť, vrátane možných predchádzajúcich podmienených prepustení na slobodu. Okolnosti, vzťahujúce sa k materiálnemu a sociálnemu zázemiu odsúdeného ovplyvňujú možnosť reintegrácie odsúdeného do spoločnosti a sú teda relevantné pri rozhodovaní o podmienenom prepustení.

21. Nutné je tak analyzovať vývoj trestnej činnosti z hľadiska jej frekvencie a závažnosti, a to najmä v rokoch predchádzajúcich spáchaniu trestného činu, za ktorý odsúdený vykonáva trest. Je pritom potrebné mať na pamäti, že podľa kriminologických výskumov dochádza k opusteniu kriminálnej dráhy postupne, jedná sa teda o dlhší proces, nie o jednorazovú zmenu. Ak sa napríklad predlžujú doby medzi páchaním jednotlivých trestných činov odsúdeným, môže to skôr naznačovať, že odsúdený je na správnej ceste opustiť kriminálnu kariéru, ako to, že sa jedná o chronického recidivistu, ktorého treba čo najprísnejšie oddeliť od spoločnosti. A naopak, najmä opakovane páchaná trestná činnosť v krátkych intervaloch nasledujúcich po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody môže naznačovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života, čo však platí len za predpokladu, že odsúdený nepreukáže, že v medziobdobí nedošlo k takému polepšeniu a zmene postoja, ktoré poskytujú podstatnú nádej, že po novom podmienenom prepustení povedie riadny život. V tomto ohľade môže byť relevantným dôležitým ukazovateľom napríklad to, pokiaľ odsúdený sám rozpozná a uzná podmienky, ktoré v minulosti prispeli k páchaniu jeho trestnej činnosti a vyrovnáva sa s nimi.

22. Vo vzťahu k osobe odsúdeného a k očakávaniu vedenia riadneho života v budúcnosti z jeho strany krajský súd primárne poukazuje na jeho odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že pácha trestnú činnosť od roku 2002 až do jeho súčasného umiestnenia vo výkone trestu, pričom mu boli opakovane ukladané podmienené tresty odňatia slobody, ktoré vykonal. Odsúdený má v registri trestov 15 záznamov za rôznorodú trestnú činnosť. Aj riaditeľ ÚVTOS vyhodnotil jeho resocializačnú prognózu ako nepriaznivú na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Krajský súd tak konštatuje, že vzhľadom na jeho trestnú minulosť nie je možné zaručiť, že po prípadnom podmienenom prepustení bude viesť riadny život.

23. Podľa názoru krajského súdu má odsúdený celoživotné sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti, preto niet na základe čoho vysloviť predpoklad, že by po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody od teraz mal začať viesť riadny život. Je potrebné v tomto smere zdôrazniť, že odsúdený sa od mladosti dopúšťal rôznej trestnej činnosti, a preto možno bez pochyb skonštatovať, že dosiaľ vykonané tresty odňatia slobody na neho nemali požadovaný vplyv, resp. nemali očakávaný prevýchovný účinok. Je to práve predchádzajúci spôsob života odsúdeného, ktorý do budúcnosti nedáva nie že dostatočné, ale vôbec žiadne záruky na to, že by v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu viedol riadny život resp., že by sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Riziko recidívy odsúdeného tak aj krajský súd posúdil ako vysoké, prevažujúce nad očakávaním riadneho vedenia života odsúdeným v budúcnosti, v dôsledku čoho nemožno druhú materiálnu podmienku na podmienené prepustenie považovať za splnenú.

24. Zhrnúc vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

25. Krajský súd predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale primárne s poukazom na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu a jeho postoj k trestnej činnosti, no zohľadnil tiež závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a tiež hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplynulo, že nespĺňa podmienky na podmienené prepustenie. Krajský súd uvádza, že nepriaznivá rodinná situácia odsúdeného nie je a nemôže byť dôvodom na jeho podmienené prepustenie vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti.

26. Uvedené tak možno uzavrieť s tým, že krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred recidivujúcimi páchatelmi trestnej činnosti.

27. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.